

Underbilag til bilag 14.

ASSURANDØR-SOCIETETET

Den 8. maj 1972.

Komité-sag nr. 1372.

Deres forening har ved et møde med repræsentanter for Assurandør-Societetet udtrykt ønske, om man fra forsikringsvæsenets side kunne foretage en risikovurdering i forbindelse med det fremsatte forslag til en dagpengelov specielt med henblik på den del af risikoen, der vedrører den såkaldte „arbejdsgiverperiode“.

Denne, der i det oprindelige forslag var fastlagt til at omfatte de to første uger indenfor dagpengeydelse, er i det nye forslag udvidet til at omfatte de første 5 uger.

De har derefter spurgt, om det private forsikringsmarked kan afdække denne risiko, og bedt om en udtalelse om omkostningerne herved dels under forudsætning af 3 dages karens, dels uden karenstid, jfr. Deres skrivelse af 3. maj d. å.

I.

1. En vurdering af den førnævnte dagpengerisiko indenfor de første 5 uger af sygdomsvarigheden efter en karenstid på 3 dage er forsøgt nedenfor og hviler på følgende forudsætninger:

1.1. Udgangsgrundlaget er erfaringerne fra dagpengefondens for perioden 1970-71.

De i dette år opgjorte antal sygedage er i beregningerne omsat til en ordning med ubetinget 3 dages karens, hvor man ikke regner med nogen efterbetaling af disse 3 dage ved længere varigheder. Det skal bemærkes, at når der i det følgende skrives: 3 dages karens, skal dette opfattes på den her angivne måde.

Det er endvidere taget i betragtning, at i dagpengefondens statistik optages kvindernes sygedage som fulde sygedage, uanset beskæftigelsesgraden (deltid). Der er korrigeret herfor.

Det, der søges belyst, er risikoen i økonomisk henseende under den nye ordning, ek-

sempelvis *dagpengeudgiften pr. uge i procent af ugelønnen*. Det vil sige, at der til selve tallene for sygefravær skal knyttes visse reducerende faktorer som følge af, at en uges dagpengeydelse udgør 90 pct. af ugelønnen, maksimalt 106 kr. i 6 dage = 636 kr. efter løntal i 1972-73. Man reducerer derfor sygefraværet dels til 90 pct. og dels som følge af den ikke ringe del af mandlige arbejdere, som har en højere ugeløn end den, der svarer til den fastsatte maksimale dagpengeydelse. I øvrigt skal det bemærkes, at i den nuværende ordning beregnes der kun bidrag efter beskæftigelsestimerne, medens lønsummen, der foreslås anvendt i den nye ordning, foruden tidløn omfatter diverse tillæg, feriepenge m. v.

1.2. For at finde, hvor stor en del af den samlede dagpengerisiko der falder inden for den omhandlede 5 ugersperiode, har det været nødvendigt at ty til de svenske erfaringer. En direkte overførsel af den svenske sygedagpengestatistik til danske forhold lader sig næppe praktisere. Men der er god grund til at antage, at den del af forløbet, der vedrører afviklingen af dagpengedagene, over varigheden kan konverteres til at gælde som en rettesnor for de danske forhold.

Resultatet viser, at ca. halvdelen af den samlede sygerisiko (sygedagene) falder på de første 5 uger.

Dette resultat harmonerer nøje med erfaringerne fra de danske ulykkesforsikringsdagpenge.

(Det bemærkes allerede her, at en eventuel fjernelse af karenstiden nødvendigvis må øge de første 5 ugers udgiftsandel, se senere).

Resultatet af beregningerne bliver herfter, at for en dagpengeordning som den påtænkte med 90 pct. indtægtsdækning og med det foreslåede maksimum, men med 3